

## حقوق مربوط به حیوانات خدماتی و حامی عاطفی در مسکن‌ها و اماکن عمومی - سوالات متداول

نشریه شماره 7155.16 Farsi - جون، 2020

اگر ناتوانی دارید، دچار بی‌خانمانی هستید و یک حیوان خدماتی دارید، قانون به شما امکان می‌دهد وی را با خود به اماکن عمومی و مسکن خود از جمله پناهگاه‌های بی‌خانمان‌ها ببرید.

همچنین اگر یک حیوان حامی عاطفی و نه یک حیوان خدماتی دارید، قوانینی وجود دارد که به شما امکان می‌دهد وی را به مسکن خود از جمله پناهگاه‌های بی‌خانمان‌ها ببرید اما بردن آنها به اماکن عمومی ممنوع است.

از این فهرست پرسش و پاسخ استفاده کنید تا مطلع شوید که کدام قوانین برای شما اعمال می‌شوند و چه استثناعاتی اعمال می‌شوند.

برای رجوع سریع، می‌توانید "حیوانات حامی عاطفی و خدماتی در اماکن عمومی و مسکن‌ها - گزاره‌برگ فوری" را مطالعه کنید.

### کدام قوانین اعمال می‌شوند؟

توجه: این بخش جهت ارائه توضیح مختصری از قوانینی تدوین شده است که بر حقوق ناتوانان در اماکن عمومی و مسکن‌ها اعمال می‌شوند. پس از این بخش، بخش‌هایی که با عنوان "چه حیوانی خدماتی محسوب می‌شود؟" آغاز می‌شوند، پرسش‌ها و پاسخ‌های مشخصی را درباره اینکه می‌توانید حیوانات حامی عاطفی و خدماتی را با خود به اماکن عمومی و/یا مسکن‌ها بیاورید، ارائه می‌کنند.

مجموعه قوانین متفاوتی وجود دارند که حقوق ناتوانان را در اماکن عمومی و مسکن‌ها پوشش می‌دهند. برخی از این قوانین ایالتی و برخی دیگر قوانین فدرال هستند.

در ادامه فهرستی از قوانین اولیه‌ای ذکر شده است که حقوق ناتوانان در اماکن عمومی را پوشش می‌دهند:

- قانون آمریکاییان دارای ناتوانی (ADA)، ماده II (پوشش‌دهنده نهادهای دولتی ایالتی و محلی، یا همان نهادهای عمومی) و ماده III (پوشش‌دهنده کسب‌وکارها) از [قانون فدرال]

- قانون حقوق مدنی اونرو کالیفرنیا (California Unruh Civil Rights Act) (پوشش دهنده کسب و کارها)
- قانون افراد ناتوان کالیفرنیا (California Disabled Persons Act) (پوشش دهنده کسب و کارها)
- کد 11135 قوانین دولت کالیفرنیا (California Government Code) (پوشش دهنده دریافت کنندگان و جوهر ایالتی)

در ادامه فهرستی از قوانین اولیه‌ای ذکر شده است که حقوق ناتوانان در مسکن‌ها را پوشش می‌دهند:

- قانون اصلاحیه‌های مسکن عادلانه (Fair Housing Amendments Act) [قانون فدرال] (پوشش دهنده اکثر اشکال مسکن از جمله پناهگاه‌های بی‌خانمان‌ها)
- بخش 504 قانون توان بخشی (Rehabilitation Act) (پوشش دهنده دریافت کنندگان و جوهر فدرال) [قانون فدرال]
- قانون افراد ناتوان کالیفرنیا
- قانون اشتغال و مسکن عادلانه کالیفرنیا (California Fair Employment and Housing Act)

توجه: حقوق ناتوانان در پناهگاه‌های بی‌خانمان بسته به نحوه تأمین بودجه پناهگاه، جنبه مورد استفاده در پناهگاه یا نحوه دسترسی به آن (به عنوان اتاق روزانه/مرکز منابع، یا به عنوان نوعی مسکن) - می‌تواند تحت پوشش چندین مجموعه از هر دو نوع قوانین فدرال و ایالتی قرار بگیرد. هرچند، همچنان می‌توانید از این سؤالات متداول برای ارزیابی قوانینی که بر شما اعمال می‌شوند، زمان اعمال و نحوه مطالبه آنها استفاده کنید.

### چه کسی تحت حفاظت قانون حقوق ناتوانان قرار دارد؟

افراد دارای ناتوانی توسط قانون حقوق ناتوانان محافظت می‌شوند. تعریف ناتوانی‌ها در قوانین فدرال و ایالتی اندکی متفاوت هستند اما به‌طور کلی شامل این موارد هستند:

1. یک آسیب جسمی یا روانی
2. که محدودکننده
3. یک یا چند فعالیت اصلی (MLA) در زندگی فرد باشد

قوانین حقوق ناتوانان فدرال و قوانین کالیفرنیا همگی از تعریف یکسانی استفاده می‌کنند، با این استثناء که در قانون کالیفرنیا تعریف ناتوانی گسترده‌تر است - اما قانون فدرال الزام می‌کند که محدودیت به وجود آمده در فعالیت‌های اصلی زندگی فرد باید یک محدودیت "اساسی و مهم" باشد.

افراد در صورتی تحت حفاظت قانون تبعیض مبتنی بر ناتوانی قرار می‌گیرند که:

1. آسیب جسمی یا روانی دارند که [اگر قوانین فدرال اعمال می‌شود، اساساً] یک یا چند فعالیت اصلی زندگی وی محدود شده باشد؛
2. سابقه تجربه چنین آسیبی داشته باشد؛ یا
3. به‌عنوان فرد دچار چنین آسیبی در نظر گرفته می‌شود.

### فعالیت اصلی زندگی (MLA) شامل چه مواردی است؟

همانند تعریف ناتوانی، تعارف مربوط به فعالیت‌های اصلی زندگی نیز در قوانین فدرال و ایالتی کمی با هم تفاوت دارند. هرچند، این تعارف به‌طور کلی شامل موارد زیر هستند اما به آنها محدود نمی‌شوند: مراقبت از خود، غذا خوردن، خوابیدن، دیدن، شنیدن، صحبت کردن، تمرکز کردن، فکر کردن، کار کردن، راه رفتن، ایستادن، نفس کشیدن و فعالیت‌های اصلی بدن مانند قابلیت‌های هضمی، تنفسی، گردش خون، عصبی و تولید مثل.

همانند تعریف ناتوانی، تعریف قانون ایالتی از فعالیت‌های اصلی زندگی اندکی گسترده‌تر است و علاوه بر موارد ذکر شده، فعالیت اصلی زندگی را محدود قلمداد می‌کند که به‌دلیل آسیب جسمی یا روانی دشوار شده باشد.

### چه حیوانی از نوع خدماتی محسوب می‌شود؟

یک "حیوان خدماتی" بدین معنی است:

1. یک سگ
2. که به‌صورت فردی آموزش دیده است تا
3. کارها و وظایفی را انجام دهد که
4. به فرد دارای ناتوانی کمک می‌کند، از جمله ناتوانی جسمی، حسی، روانپزشکی، ذهنی یا سایر انواع ناتوانی.

توجه: یک حیوان خدماتی می‌تواند توسط فرد متخصص، دوست، عضو خانواده یا فرد دارای ناتوانی آموزش دیده باشد.

توجه: همچنین حیوان خدماتی می‌تواند یک اسب مینیاتوری (با جثه کوچک) باشد. با وجود اینکه تعریف قانون ADA به سگ‌ها محدود می‌شود، مقررات فدرال مقرر می‌کنند که اسب‌های مینیاتوری در صورت آموزش دیدن به‌صورت مجزا برای کمک به یک فرد دارای ناتوانی، به‌عنوان حیوان خدماتی در امکان عمومی اجازه ورود داشته باشند و می‌توانند در حد معقولانه‌ای اسکان داده شوند.

### چه حیوانی از نوع حامی عاطفی محسوب می‌شود؟

یک "حیوان حامی عاطفی" بدین معنی است:

1. هر حیوانی
2. که اثرات ناتوانی یک فرد را
3. با ارائه آسایش و حمایت
4. کاهش می‌دهد.

### چند نمونه از کارها و وظایفی که می‌توان به حیوانات خدماتی آموزش داد، چیست؟

روشن کردن چراغ‌ها، برداشتن اشیاء، تحریک لمسی و فشار درمانی عمیق برای صاحب حیوان، جلوگیری و یا متوقف کردن رفتارهای ناگهانی یا مخرب، یادآوری به فرد جهت مصرف دارو و خارج کردن فرد ناهشیار از یک موقعیت خطرناک.

توجه: در مورد حجم یا نوع کاری که حیوان خدماتی باید به‌منفع فرد ناتوان انجام دهد، هیچ الزام قانونی خاصی وجود ندارد. تنها الزام موجود برای حیوان خدماتی این است که سگ موردنظر به‌طور مجزا برای کمک به فرد دارای ناتوانی آموزش دیده باشد.

### آیا برای شناخته‌شدن سگم به عنوان حیوان خدماتی، کار خاصی باید انجام بدهم؟

خیر. قانون ADA الزام نمی‌کند که سگ‌های خدماتی به‌عنوان حیوانات خدماتی ثبت شوند، یا برچسب یا جلیقه خاصی بپوشند که آنها را به‌عنوان حیوانات خدماتی معرفی کند. قانون کالیفرنیا به دپارتمان‌های محلی کنترل حیوانات امکان می‌دهد برچسب‌های شناسایی به افرادی ارائه کنند که از حیوانات خدماتی استفاده می‌کنند یا آنها را آموزش می‌دهند. هرچند، بجز موردی که سگ یک حیوان خدماتی تحت آموزش باشد (به مبحث زیر رجوع کنید)، استفاده از برچسب‌ها الزامی نیست و چنین برچسبی مقرر نمی‌کند که حیوانی تحت قانون، یک حیوان خدماتی شمرده می‌شود.

### زمانی که ما بایم حیوان خدماتی خود را به اماکن عمومی ببریم، از چه حقوقی برخوردارم؟

ماده‌های II و III در قانون آمریکاییان دارای ناتوانی (ADA) مقرر می‌کنند که صاحبان حیوانات خدماتی اجازه دارند حیوان خود را به اماکن عمومی ببرند (برای یافتن توضیح "اماکن عمومی"، به پرسش‌های زیر رجوع کنید)، البته مادامی که هیچ‌یک از استثناعات شامل حال آنها نشود (به بخش "چه زمانی ممکن است حیوان خدماتی من از ورود به اماکن عمومی محروم شود؟" در زیر مراجعه کنید).

### چه مکانی عمومی در نظر گرفته می‌شود؟

مکان عمومی یک نهاد کسب‌وکار یا دولتی است که ورود عموم به آن آزاد است.

کسب‌وکارها شامل رستوران‌ها، هتل‌ها، سالن‌های سینما، فروشگاه‌ها، مطب‌های پزشکی و بیمارستان‌ها هستند.

نهادهای دولتی اماکنی هستند که توسط یک دولت ایالتی یا محلی اداره می‌شوند مانند ساختمان‌های دولتی، حمل‌ونقل عمومی و پارک‌های عمومی.

توجه: همچنین نهادهای دولتی می‌توانند شامل پناهگاه‌های بی‌خانمان‌ها باشند که توسط دولت محلی اداره می‌شوند.

توجه: همچنین اماکن عمومی می‌توانند شامل اتاق‌های روزانه پناهگاه بی‌خانمان، کتابخانه‌ها، بانک‌های مواد غذایی و مراکز سالمندان باشند زیرا در همه این اماکن، ورود برای عموم آزاد است.

**وقتی می‌خواهم همراه با حیوان خدماتی خود به یک مکان عمومی وارد شوم، چه کار باید بکنم/ ممکن است چه سؤالاتی از من بپرسند؟**

اگر حیوان خدماتی دارید، قانون از حق دسترسی شما به آن مکان عمومی همراه با حیوان‌تان محافظت می‌کند. بنابراین تنها کاری که باید انجام دهید ورود به آن مکان عمومی است. علاوه بر این، اگر نیاز شما به آن حیوان آشکار یا واضح باشد، هیچ‌کس نمی‌تواند سؤالی از شما بپرسد.

هر چند، اگر کارمند یا نماینده یک مکان عمومی مطمئن نیست که حیوان شما از نوع خدماتی است، ممکن است از شما به‌عنوان صاحب حیوان سؤالاتی بپرسند:

- 1) آیا به دلیل ناتوانی صاحب حیوان، حضور حیوان ضروری است؟؛ و
- 2) حیوان برای انجام دادن چه کارها یا وظایفی آموزش دیده است؟

توجه: تحت قوانین کالیفرنیا، اظهار نادرست سگ به‌عنوان یک حیوان خدماتی آموزش‌دیده تخلف قانونی محسوب می‌شود که مجازات آن تا حداکثر شش ماه حبس و/یا حداکثر 1000 دلار جریمه نقدی است (قانون مجازات، بخش (a) 365.7).

**چه زمانی ممکن است حیوان خدماتی من از ورود به اماکن عمومی محروم شود؟**

اماکن عمومی ملزم نیستند به حیوانات خدماتی زیر اجازه ورود بدهند:

1. حیواناتی که تهدید مستقیم برای دیگران به‌شمار می‌روند،
2. حیواناتی که تحت مراقبت و کنترل صاحب خود نیستند، یا
3. حیواناتی که ماهیت اجناس، خدمات یا برنامه‌های ارائه‌شده توسط یک کسب‌وکار یا نهاد دولتی را اساساً تغییر می‌دهند.

**تهدید مستقیم به چه معناست؟**

تهدید مستقیم، تهدیدی است که:

1. خطر جدی برای سلامتی یا ایمنی سایرین باشد
2. نمی‌توان به‌واسطه اصلاح خطمشی‌ها، رویه‌ها یا روندها یا با فراهم ساختن کمک‌ها و خدمات تکمیلی آنرا حذف کرد.

برای مثال، سگی که بدون تحریک شدن گاز می‌گیرد می‌تواند نشان‌دهنده یک تهدید مستقیم باشد.

توجه: محرومیت یک حیوان خدماتی بر اساس تهدید مستقیم باید مبتنی بر رفتار واقعی آن حیوان خاص باشد، نه بر اساس فرضیات یا کلیشه‌ها درباره اینکه آن حیوان یا نژاد وی ممکن است چگونه رفتار کنند.

و، برای تعیین اینکه یک تهدید مستقیم وجود دارد یا خیر، یک ارزیابی شخصی‌سازی شده باید صورت بگیرد، که این ارزیابی باید بر اساس قضاوت منطقی و با تکیه بر دانش پزشکی موجود یا بر اساس بهترین شواهد عینی قابل دسترسی باشد. ارزیابی باید موارد زیر را بسنجد: ماهیت، مدت زمان و شدت خطر؛ احتمال وقوع حتمی آسیب بالقوه؛ و اینکه آیا اصلاح خطمشی‌ها، رویه‌ها یا روندها یا فراهم ساختن کمک‌ها و خدمات تکمیلی می‌تواند خطر را کاهش دهد یا خیر.

### **اگر حیوان خدماتی من تحت مراقبت و کنترل من نباشد، چه اتفاقی می‌افتد؟**

اگر حیوان از کنترل خارج شده باشد و صاحب وی نیز هیچ اقدام اثربخشی برای کنترل حیوان انجام ندهد یا اگر حیوان تربیت شده نیست، ممکن است از فرد دارای ناتوانی خواسته شود حیوان خدماتی خود را از ملک مذکور بیرون ببرد. مسئولیت نظارت بر و مراقبت از حیوان خدماتی بر عهده کسب‌وکار یا نهاد دولتی نیست که اجازه ورود داده است.

به‌طور کلی، یک حیوان خدماتی باید افسار، قلاده یا سایر ابزار مهار حیوان داشته باشد. هر چند اگر صاحب حیوان به دلیل ناتوانی قادر به استفاده از افسار، قلاده یا سایر ابزار مهار حیوان نیست یا اگر استفاده از ابزار مهارکننده در عملکرد ایمن و اثربخش حیوان خدماتی جهت انجام کار یا وظایفش تداخل ایجاد می‌کند، صاحب حیوان می‌تواند از ابزار دیگر برای کنترل حیوان خود استفاده می‌کند.

### **"تغییر اساسی ماهیت اجناس، خدمات یا برنامه‌های ارائه‌شده در یک مکان" به چه معناست؟**

برای مثال، درخواست از یک کارمند اتاق روزانه پناهگاه بی‌خانمان برای غذا دادن، راه بردن یا نظافت کردن حیوان خدماتی می‌تواند یک تغییر اساسی در خدماتی به حساب بیاید که شخص کارمند پناهگاه بی‌خانمان ارائه می‌کند.

### **آیا می‌توانم حیوان خدماتی‌ام را با خود به بیمارستان یا سایر تسهیلات مراقبت‌های بهداشتی ببرم؟**

بله. بیمارستان‌ها و سایر تسهیلات مراقبت‌های بهداشتی در رابطه با دسترسی حیوان خدماتی، همانند سایر اماکن کسب‌وکار و عمومی تلقی می‌شوند. هر مکانی در بیمارستان که کارکنان، بیماران و ملاقات‌کنندگان اجازه ورود به آنرا دارند، حیوانات خدماتی نیز باید اجازه ورود به آن مکان را داشته باشند. این اماکن شامل اتاق‌های بیماران و سایر نواحی عمومی و واحدهای بهداشت روانی سرپایی و بستری از جمله تسهیلات بهداشت روانی قفل‌دار می‌شوند. بیماران باید بتوانند از حیوان خود مراقبت کنند یا در صورت لزوم، ترتیبی بدهند که شخص دیگری از حیوان مراقبت کند.

هر چند، حیوانات خدماتی از ورود به نواحی دارای محدودیت دسترسی در بیمارستان که مشمول اقدامات کنترل عفونت عمومی هستند مانند اتاق‌های عمل و واحدهای سوختگی، محروم هستند. همانند سایر کسب‌وکارها و اماکن دولتی، وقتی کارکنان مراقبت‌های بهداشتی مطمئن نباشند که یک حیوان از نوع

خدماتی است، می‌توانند از صاحب وی بپرسند که آیا به‌دلیل ناتوانی فرد، حضور حیوان خدماتی مورد نیاز است و اینکه حیوان چه خدماتی انجام می‌دهد، اما کارکنان نباید گواهی یا هر سند دیگری مبنی بر وضعیت حیوان خدماتی درخواست کنند.

**آیا برای اقامت در هتل به همراه حیوان خدماتی خود، موظف به پرداخت ودیعه حیوان خانگی هستم؟**

خیر. یک کسب‌وکار یا نهاد دولتی نمی‌تواند از فرد دارای ناتوانی درخواست کند برای اجازه همراهی حیوان خدماتی، ودیعه یا هزینه مازاد پرداخت کند حتی اگر این امر در خطمشی حیوانات خانگی آنها ذکر شده باشد. هرچند، اگر مقتضیات یک اسکان عمومی یا نهاد عمومی به‌طور معمول از مهمانان خود برای آسیب‌های وارده به ملک مانند یک اتاق در هتل هزینه دریافت می‌کند، می‌تواند از صاحب حیوان خدماتی نیز برای آسیب مشابه هزینه طلب کند.

**وقتی حیوان خودم را آموزش می‌دهم که یک حیوان خدماتی تبدیل بشود، از چه حقوقی برخوردارم؟**

قانون حقوق مدنی اونرو کالیفرنیا (قانون مدنی بخش 54.1) و قانون افراد ناتوان (قانون مدنی بخش 54.2) به افراد دارای ناتوانی اجازه می‌دهد سگ‌های خود را با هدف آموزش آنها جهت تبدیل شدن به سگ‌های خدماتی، به مسکن‌های اجاره‌ای و سایر کسب‌وکارها بیاورند.

سگ‌ها باید یک برچسب صادر شده توسط شهرستان بپوشند که آنها را به‌عنوان یک سگ خدماتی تحت آموزش معرفی می‌کند و باید قلاده و افسار داشته باشند. اگر برچسب صادر شده توسط شهرستان موجود نباشد، همچنان می‌توان یک سگ خدماتی تحت آموزش را به‌عنوان مقتضیات معقول درخواست کرد.

**اگر من یک حیوان حامی عاطفی دارم و نه یک حیوان خدماتی، آیا قوانین مشابهی در مورد اماکن عمومی اعمال می‌شوند؟**

نه، ADA مقرر می‌کند که فقط حیوانات خدماتی و نه حیوانات حامی عاطفی، مجاز به همراهی صاحب خود در اماکن عمومی هستند و هیچ قانون ایالتی یا فدرال دیگری وجود ندارد که به حیوانات حامی عاطفی اجازه ورود به اماکن عمومی را بدهد.

**حقوق من برای دسترسی به مسکن با یک حیوان دستیاری چیست؟**

در زمینه مسکن در قوانین حقوق ناتوانان، حیوانات خدماتی و حیوانات حامی عاطفی مجموعاً تحت عنوان "حیوانات دستیاری" نامیده می‌شوند.

در رابطه با دسترسی فرد به مسکن همراه با حیوانات خدماتی – از جمله دسترسی به پناهگاه‌های بی‌خانمان‌ها – همانند دسترسی به اماکن عمومی برخوردار می‌شود (سوالات فوق تحت عنوان "وقتی می‌خواهم همراه با حیوان خدماتی خود به یک مکان عمومی وارد شوم، چه کار باید بکنم/ ممکن است چه سوالاتی از من بپرسند؟" و "چه زمانی ممکن است حیوان خدماتی من از ورود به اماکن عمومی محروم شود؟" را مطالعه کنید)

دسترسی فرد به مسکن همراه با حیوانات حامی عاطفی – از جمله دسترسی به پناهگاه‌های بی‌خانمان‌ها – از مقتضیات معقول خطمشی عدم ورود حیوانات خانگی در مقررات صاحب ملک، انجمن مالکین مسکن، یا پناهگاه بی‌خانمان محسوب می‌شود. روند مقتضیات معقول شامل یک پرس‌وجوی جامع درباره نیازهای مربوط به ناتوانی فرد است تا دسترسی ورود همراه با یک حیوان خدماتی. برای توضیحات بیشتر به سؤالات زیر رجوع کنید.

### مقتضیات معقول چیست؟

مقتضیات معقول استثناعات مقررات و خطمشی‌هایی هستند که جهت قادر ساختن افراد دارای ناتوانی به داشتن فرصت‌های برابر برای استفاده یا لذت بردن از مسکن خود، ضروری هستند. تعهد برای فراهم ساختن مقتضیات معقول شامل الزام ارائه‌دهندگان مسکن به مستثنی دانستن افراد دارای ناتوانی از خطمشی "عدم ورود حیوانات خانگی" جهت استفاده از مسکن و زندگی با حیوان حامی عاطفی خود است.

تحت قوانین کالیفرنیا و فدرال، حیوانات حامی عاطفی باید به‌عنوان مقتضیات معقول ناتوانی یک مستأجر، اجازه ورود به آن مکان را داشته باشند.

### آیا حیوان دستگیری من برای اینکه مقتضیات معقول در خطمشی "عدم ورود حیوانات خانگی" محسوب شود، باید گواهی داشته باشد؟

خیر. هیچ الزامی وجود ندارد که یک حیوان دستگیری باید آموزش ویژه‌ای دیده باشد یا گواهی داشته باشد تا بتواند به‌عنوان مقتضیات معقول در یک مسکن اجازه ورود پیدا کند. باید رابطه‌ای بین ناتوانی فرد و خدمت، آسایش یا همراهی وجود داشته باشد که حیوان فراهم می‌کند.

توجه: هر نوع حیوانی می‌تواند حیوان دستگیری باشد به شرطی که علائم ناتوانی صاحب خود را کاهش دهد.

### چه زمانی ممکن است درخواست من مبنی بر همراهی حیوان دستیار عاطفی‌ام در مسکن به‌عنوان مقتضیات معقول رد بشود؟

اگر حضور حیوان:

1. به‌دلیل ناتوانی صاحب وی، ضروری نیست،
2. تهدید مستقیم برای سایر افراد یا دارایی‌ها محسوب می‌شود،
3. تحت مراقبت صاحب خود نیست یا تربیت نشده است،
4. بار مالی یا مدیریتی غیرضروری تحمیل می‌کند، یا
5. ماهیت خدمات ارائه‌شده توسط صاحب ملک یا انجمن مالکین مسکن را اساساً تغییر می‌دهد.

توجه: بیاد داشته باشید که تهدید مستقیم باید بر اساس ارزیابی شخصی‌سازی شده از رفتار خود حیوان تعیین گردد و نه بر اساس کلیشه‌های موجود درباره نژاد وی.



توجه: صاحبان باید مطمئن شوند که حیوان دستیار آنها با قوانین کنترل حیوانات ایالتی و محلی انطباق دارد و خطر یا مزاحمتی برای جامعه محسوب نمی‌شود. این امر شامل واکسیناسیون‌های اخیر می‌شود. (به کد 30851 قوانین غذا و کشاورزی کالیفرنیا رجوع کنید).

### نمونه‌ای از تغییر اساسی در ماهیت خدمات ارائه‌شده توسط صاحب ملک یا انجمن مالکین مسکن یا ارائه‌دهندگان پناهگاه بی‌خانمان‌ها چیست؟

درخواست از ارائه‌دهنده مسکن برای غذا دادن، راه بردن یا نظافت کردن حیوان دستیار می‌تواند به‌عنوان تغییر اساسی در خدماتی محسوب شود که صاحب ملک یا کارمند پناهگاه بی‌خانمان‌ها ارائه می‌کنند.

### چگونه درخواست مقتضیات معقول کنم؟

شما می‌توانید به‌صورت شفاهی یا کتبی درخواست کنید [به نمونه نامه زیر رجوع کنید].

### هنگام درخواست مقتضیات معقول در خط مشی "عدم ورود حیوانات خانگی" ارائه‌دهنده مسکن خود، ممکن است چه سؤالاتی از من پرسند؟

اگر برای ورود یک حیوان دستیار درخواست مقتضیات معقول می‌کنید، صاحب ملک، انجمن مالکین مسکن یا مدیر پناهگاه می‌توانند این سؤالات را از شما پرسند:

1. سندی که نشان بدهد شما ناتوانی دارید و
2. سندی که نشان بدهد بر اساس ناتوانی خود نیاز به همراهی یک حیوان دارید.

توجه: ارائه‌دهنده مسکن نباید سندی مبتنی بر آشکار بودن ناتوانی یا آشکار بودن نیاز شما برای همراهی یک حیوان خدماتی یا حامی مبتنی بر ناتوانی‌تان درخواست کند.

ارائه‌دهنده مسکن می‌تواند اطلاعات را از یک شخص ثالث مانند یک متخصص درمانی درخواست کند تا وی نیاز شما برای داشتن حیوان دستیار به‌عنوان مقتضیات معقول را تأیید کند. درخواست باید محدود به اطلاعاتی باشد که برای فراهم ساختن نیازهای مبتنی بر ناتوانی ضروری است.

ارائه‌دهنده مسکن نباید از متقاضی مسکن یا مستأجر بخواهد سوابق پزشکی یا اطلاعات ارائه‌دهندگان خدمات پزشکی خود را در اختیار وی قرار دهد یا اطلاعات و اسناد مفصل و دقیقی درباره ناتوانی جسمی یا روانی خود ارائه کند.

\*نمونه درخواست حیوان دستیار و نامه‌های حمایتی در ادامه آورده شده‌اند.

### آیا ممکن است از من بخواهند برای نگه داشتن حیوان دستیار نزد خودم، هزینه‌ای پرداخت کنم؟

خیر. ارائه‌دهنده مسکن حق ندارد برای ودیعه امانی یا خرید بیمه برای حیوان موردنظر به‌عنوان شرط اجازه فرد جهت نگه داشتن حیوان دستیار، از متقاضی یا مستأجر هزینه‌ای طلب کند. هرچند، ارائه‌دهنده

مسکن می‌تواند از فرد برای تعمیر هرگونه آسیبی که حیوان به واحدهای نواحی مشاع وارد کرده است، هزینه طلب کند.

## اگر باور دارم توسط یک نهاد عمومی یا محل اسکان عمومی مورد تبعیض قرار گرفته‌ام، چگونه شکایت ثبت کنم؟

اگر باور دارید به دلیل داشتن حیوان خدماتی توسط یک کسب و کار یا نهاد عمومی به ناحق مورد تبعیض قرار گرفته‌اید، می‌توانید نزد وزارت دادگستری ایالات متحده آمریکا (DOJ) شکایتی تنظیم کنید. اگر شکایت علیه یک نهاد دولتی یا خصوصی دریافت‌کننده وجوه فدرال است، بنابراین شکایت باید ظرف مدت 180 روز پس از وقوع تبعیض (زمانی که مشکل رخ داد) دریافت شود. تحت قانون ADA، هیچ مهلتی برای ثبت شکایت علیه یک کسب و کار که وجوه فدرال دریافت نمی‌کند وجود ندارد اما بهتر است در اسرع وقت شکایت ثبت شود. اطلاعات بیشتر درباره نحوه ثبت شکایت نزد وزارت دادگستری ایالات متحده آمریکا را می‌توانید در لینک زیر مشاهده کنید [https://www.ada.gov/filing\\_complaint.htm](https://www.ada.gov/filing_complaint.htm)، یا می‌توانید با خط اطلاعات ADA به شماره (800) 514-0301 (صوتی)؛ (800) 514-0383 (تله‌پرینتر) تماس بگیرید.

همچنین شما می‌توانید تحت قوانین کالیفرنیا، ظرف یک سال از آخرین تاریخ تبعیض صورت گرفته، علیه یک اسکان عمومی، نهاد عمومی یا ارائه‌دهنده مسکن (از جمله یک پناهگاه بی‌خانمان‌ها) به دلیل تبعیض مبتنی بر ناتوانی نزد اداره اشتغال و مسکن عادلانه کالیفرنیا (DFEH)، یک شکایت اداری ثبت کنید. اطلاعات بیشتر درباره نحوه ثبت شکایت نزد DFEH را می‌توانید در آدرس زیر بیابید <https://www.dfeh.ca.gov/filing-a-complaint-online/> یا با شماره‌های (800) 884-1684 (صوتی) یا (800) 700-2320 (تله‌پرینتر) تماس بگیرید.

متنوباً یا علاوه بر ثبت شکایت نزد DOJ یا DFEH، می‌توانید تحت قوانین فدرال یا ایالتی در دادگاه ایالتی یا فدرال شکایتی برای قرار منع و حکم تفسیری مطرح کنید. زیان‌های مالی نیز می‌توانند تحت پوشش قوانین ایالتی قرار بگیرند که شامل حداقل خسارت قانونی از 4000 دلار به‌ازای هر واقعه تبعیض می‌شود. کد 52 قوانین مدنی. دعاوی حقوقی باید ظرف مدت 2 سال پس از وقوع تبعیض ثبت شوند.

اگر به‌دنبال دریافت خسارت مالی کمتر از 10000 دلار هستید، گزینه دیگر شما می‌تواند ثبت پرونده تبعیض نزد دادگاه دعاوی خرد باشد. آیین‌نامه‌های محدودیت‌های ذکر شده در فوق، اعمال خواهد شد. اگر به دادگاه دعاوی خرد مراجعه می‌کنید، نمی‌توانید وکیل داشته باشید. [در اینجا آدرس](#) یک نشریه حقوق ناتوانان کالیفرنیا وجود دارد که روند استفاده از دادگاه‌های دعاوی خرد برای پرونده‌های تبعیض را توضیح می‌دهد.

علاوه بر این، قانون دعاوی شکنجه دولتی (Government Tort Claims Act) ملزم می‌کند که ادعای شکنجه دولتی ظرف شش ماه از تاریخ واقعه تبعیض آمیز پیش از ارجاع پرونده حقوقی برای دریافت خسارت مالی علیه یک ایالت یا نهاد دولتی محلی، ثبت شوند. اطلاعات بیشتر درباره دعاوی شکنجه را می‌توانید در آدرس زیر پیدا کنید [در اینجا آدرس](#). لطفاً توجه داشته باشید که این وبسایت به فرم دعاوی علیه ایالت یا آژانس یا کارمند ایالتی پیوند دارد که ممکن است در مورد شما صدق نکند. سایر نهادهای عمومی می‌توانند فرم دعاوی شکنجه مخصوص به خود را در وبسایتشان قرار بدهند. اگر به‌دنبال دادخواهی هستید، باید در اسرع وقت با یک وکیل مشورت کنید.

## اگر معتقدم توسط یک ارائه‌دهنده مسکن مورد تبعیض قرار گرفته‌ام، چگونه شکایت کنم؟

اگر یک صاحب ملک، انجمن مالکین مجتمع‌های مسکونی یا سایر ارائه‌دهندگان مسکن اجازه نمی‌دهد حیوان‌تان به‌عنوان مقتضیات معقول وارد مسکن شما شود، می‌توانید یک پرونده حقوقی یا شکایت اداری ثبت کنید.

می‌توانید شکایت اداری را ظرف مدت یکسال از تاریخ آخرین تبعیض صورت گرفته، نزد اداره اشتغال و مسکن عادلانه کالیفرنیا (DFEH) ثبت کنید. اطلاعات درباره نحوه ثبت شکایت نزد DFEH را می‌توانید در آدرس زیر ببابید <https://www.dfeh.ca.gov/filing-a-complaint-online/>، یا با شماره‌های (800) 884-1684 (صوتی) یا (800) 700-2320 (تله‌پرینتر) تماس بگیرید.

می‌توانید ظرف مدت یکسال از تاریخ وقوع تبعیض، تحت لایحه اصلاحی مسکن عادلانه، نزد وزارت مسکن و توسعه شهری ایالات متحده آمریکا (HUD)، یک شکایت اداری ثبت کنید. اطلاعات بیشتر درباره نحوه ثبت شکایت نزد HUD را می‌توانید با تماس با شماره 1-800-669-9777 یا از طریق لینک زیر بدست بیاورید: [https://portal.hud.gov/hudportal/HUD?src=/topics/housing\\_discrimi.nation](https://portal.hud.gov/hudportal/HUD?src=/topics/housing_discrimi.nation)

همچنین تخلفات مربوط به قوانین تشریح شده در فوق می‌توانند از طریق دعاوی حقوقی خصوصی پیگیری شوند. لطفاً توجه داشته باشید که با توجه به آیین‌نامه‌های محدودیت‌ها، مهلت زمانی قانونی برای طرح پرونده‌های قضایی محدود است و اگر تحت آیین‌نامه‌های محدودیت‌ها اقدام نکنید، می‌توانید حق مطالبه دعوی خود را از دست بدهید. این مهلت‌های زمانی می‌توانند به کوتاهی دو سال از تاریخ وقوع تبعیض باشند. اگر به‌دنبال دادخواهی هستید، باید در اسرع وقت با یک وکیل مشورت کنید.

اگر به‌دنبال دریافت خسارت مالی کمتر از 10000 دلار هستید، گزینه دیگر شما می‌تواند ثبت پرونده تبعیض نزد دادگاه دعاوی خرد باشد. آیین‌نامه‌های محدودیت‌های ذکر شده در فوق، اعمال خواهد شد. اگر به دادگاه دعاوی خرد مراجعه می‌کنید، نمی‌توانید وکیل داشته باشید. برای کسب اطلاعات بیشتر، به "حقوق ناتوانان کالیفرنیا، راهنمای دادگاه دعاوی خرد" رجوع کنید: نحوه شکایت علیه یک کسب‌وکار یا صاحب ملک به‌دلیل اعمال تبعیض علیه شما بر اساس ناتوانی‌تان را می‌توانید در این لینک مطالعه کنید:

<https://www.disabilityrightsca.org/publications/a-guide-to-small-claims-court-how-to-sue-if-a-business-or-landlord-discriminates>

## نمونه نامه به ارائه‌دهنده مسکن جهت درخواست ورود حیوان دستیار

[تاریخ]

[نام صاحب ملک، مسئول اسکان، انجمن مالکین مسکن، پناهگاه بی‌خانمان‌ها] عزیز،

بدین وسیله درخواست می‌کنم حیوان دستیار من به‌عنوان مقتضیات معقول ناتوانی/ناتوانی‌های من، اجازه ورود داشته باشد.

من در ملک شما واقع در [آدرس] زندگی می‌کنم/ برای اجاره ملک شما واقع در [آدرس] درخواست داده‌ام. به‌دلیل ناتوانی خود، نیاز دارم یک حیوان دستیار به‌عنوان مقتضیات معقول مرا همراهی کند.

پزشک/روانپزشک/روانشناس/درمانگر/مددکار اجتماعی/کاردرمانگر/یا فرد دیگری [توضیح دهید]، این مقتضیات را با توجه به ناتوانی من ضروری دانسته است. لطفاً نامه ضمیمه زیر از جانب [نام پزشک یا متخصص] را مطالعه کنید.

قوانین فدرال و ایالتی، یک ارائه‌دهنده مسکن را موظف می‌کند که مقتضیات معقول مستأجر/ساکنان و متقاضیان دارای ناتوانی را فراهم کنند. لطفاً تا [تاریخ] به این درخواست پاسخ دهید. اگر سؤالی دارید، لطفاً از طریق [شماره تفلن و/یا آدرس ایمیل شما] با من تماس بگیرید. متشکرم.

با احترام،

[نام شما]

[آدرس شما]

نمونه نامه تأییدیه

[تاریخ]

به [نام صاحب ملک، مسئول اسکان، انجمن مالکین مسکن، پناهگاه بی‌خانمان‌ها]:

اینجانب پزشک/روانپزشک/روانشناس/درمانگر/مددکار اجتماعی/کاردرمانگر [نام شما] هستم و با شرایط وی آشنایی دارم. او دارای ناتوانی است که منجر شده است محدودیت‌های عملکردی خاصی داشته باشد. این محدودیت‌ها شامل [فهرست محدودیت‌های عملکردی که نیازمند مقتضیات درخواست شده هستند] می‌باشند.

همراهی یک حیوان دستیار برای \_\_\_\_\_ ضروری است تا وی بتواند در جامعه زندگی کند و از مسکن خود به‌کمک [توضیح نحوه کمک یا پشتیبانی حیوان برای فرد] استفاده کند و لذت ببرد.

از شما برای فراهم ساختن این مقتضیات معقول برای [نام] سپاسگزارم.

با احترام،

[نام و عنوان]

نحوه برقراری ارتباط با حقوق ناتوانان کالیفرنیا

اگر سؤالات بیشتری دارید یا نیازمند کمک حقوقی هستید با حقوق ناتوانان کالیفرنیا به شماره 800-776-5746 تماس بگیرید یا یک [فرم درخواست کمک](http://www.cacivilrights.org) تکمیل کنید. برای سایر اهداف با شماره 916-504-5800 (کالیفرنیا شمالی)؛ 213-213-8000 (کالیفرنیا جنوبی) تماس بگیرید.